

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 6 юни 2019 г.
(OR. en)

9676/19

Междуетноститутуционално досие:
2016/0337(CNS)

FISC 278
ECOFIN 518

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Делегациите
№ док. Ком.:	13730/16 FISC 170 IA 99 - COM(2016) 685 final
Относно:	Предложение за директива на Света относно обща основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД) – Актуално състояние

Приложено се изпраща на делегациите най-новият компромисен текст на председателството относно предложението за ОКООКД, глави I—X, посочено в Доклада на Съвета по икономически и финансови въпроси до Европейския съвет относно данъчните въпроси (док. 9773/19).

2016/0337 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

относно обща основа за облагане с корпоративен данък

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

(...)

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установява система с обща основа за облагане с корпоративен данък и се определят правила за изчисляването на тази основа.

Член 2

Приложно поле

1. Правилата, предвидени в настоящата директива, се прилагат за всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в една или няколко държави членки, включително за местата на стопанска дейност в една или няколко държави членки на образувания, които са местни лица за данъчни цели на трета държава.

2. Правилата на настоящата директива не се прилагат по отношение на следните сектори, които са обхванати от специални данъчни режими:

а) морски транспорт;

[б) проучвателни и добивни сектори;]

[в) сектора на горското стопанство;]

[г) *запазено място: други специфични сектори, които предстои да бъдат определени*].

Член 4

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „данъкоплатец“ означава дружество, което отговаря на условията по член 2, параграф 1 или 2;
- (2) „лице, което не е данъкоплатец“ означава дружество, което не отговаря на условията по член 2, параграф 1 или 2;
- (3) „данъкоплатец, който е местно лице“ означава данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в държава членка;
- (4) „данъкоплатец, който не е местно лице“ означава данъкоплатец, който не е местно лице за данъчни цели в държава членка;
- (4а) „свързано предприятие“ означава:
 - а) образуване, в което данъкоплатецът има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в размер на 25% или повече или има право да получава 25% или повече от печалбите на това образуване;

- б) физическо лице или образувание, което има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в данъкоплатец в размер на 25% или повече, или има право да получава 25% или повече от печалбите на данъкоплатеца.

Ако едно физическо лице или образувание има пряко или косвено участие в размер на 25% или повече в данъкоплатец и едно или повече образувания, всички съответни образувания, в т.ч. данъкоплатецът, се считат за свързани предприятия;

- (5) „приходи“ означава постъпления от продажби и от всякакви други сделки, без данък върху добавената стойност и други данъци и налози, събирани в полза на държавни органи, независимо дали в парична или непарична форма, включително постъпления от продажби на активи и права, от лихви, от дивиденди и други форми на разпределена печалба, в т.ч. скрита разпределена печалба, от ликвидация, от авторски и лицензионни възнаграждения, от получени субсидии и безвъзмездни средства, от получени дарения, от обезщетения и доброволни компенсаторни плащания. Приходите включват и непаричните дарения, извършени от данъкоплатец. Приходите не включват набирания от данъкоплатеца собствен капитал или получаваните плащания за погасяване на дълг към него;
- (6) „разходи“ означава намаляване на нетния собствен капитал на дружеството през данъчния период под формата на изходящи потоци или намаляване на стойността на активите или под формата на признаване или увеличение на стойността на пасивите, различни от свързаните с парично или непарично разпределяне към акционерите или собствениците на капитал в качеството им на такива лица;
- (7) „данъчен период“ означава всеки дванадесетмесечен период или всеки друг приложим за данъчни цели период, не по-дълъг от дванадесет месеца, или всеки друг приложим за данъчни цели период, по-дълъг от дванадесет месеца, когато става въпрос за установяване на стопанска дейност, ликвидация или прекратяване на дейността на данъкоплатеца или когато данъкоплатецът участва в реструктуриране на група дружества;
- (8) „печалба“ означава превишението на приходите над подлежащите на приспадане разходи и другите подлежащи на приспадане елементи за даден данъчен период;

- (9) „загуба“ означава превишението на подлежащите на приспадане разходи и другите подлежащи на приспадане елементи над приходите за даден данъчен период;
- (10) „консолидирана група за целите на финансовата отчетност“ означава всички субекти, които са включени изцяло в консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с международните стандарти за финансово отчитане или националната система за финансово отчитане;
- (10a) „скрита разпределена печалба“ означава всяка икономическа полза, неоповестена като разпределена печалба, която данъкоплатецът предоставя на лицата, посочени в член 14, и не би предоставил на независими трети лица, и която води до намаляване на печалбите;
- [(11) „научноизследователска и развойна дейност“ означава експериментална или теоретична работа, предприета основно с цел придобиване на нови знания относно фундаменталните причини за явленията или наблюдаемите факти без оглед на конкретно практическо приложение или използване (фундаментални научни изследвания); първоначално изследване с цел придобиване на нови познания, насочени основно към конкретна практическа задача или цел (приложни научни изследвания); системна работа, основаваща се на знанията, придобити при изследванията и от практическия опит, и генерираща нови знания, която е насочена към създаването на нови продукти или процеси или подобряването на съществуващи продукти или процеси (експериментална развойна дейност);]

- (12) „разходи по заеми“ означава лихвени разходи по всички форми на задължения, други разходи, икономически равностойни на лихви, и разходи във връзка с набирането на средства, както е определено в националното законодателство, включително плащания по заеми с право на участие в печалбата, начислени лихви по конвертируеми облигации и облигации с нулев купон, плащания по алтернативни механизми за финансиране, елементи, свързани с финансовите разходи на плащания по финансов лизинг, капитализирана лихва, включена в балансовата стойност на свързан актив, амортизацията на капитализираната лихва, суми, изчислени на базата на възвръщане на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, суми на условни лихви по дериватни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани със заеми на субекта, определената доходност при увеличения на нетния собствен капитал, както е посочено в член 11 от настоящата директива, определени печалби и загуби от обмяна на валута по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства, гаранционни такси за механизми за финансиране, такси при договорености и подобни разходи, свързани със заемането на средства;
- (13) „превишение на разходите по заеми“ означава сумата, с която подлежащите на приспадане разходи по заеми на даден данъкоплатец превишават облагаемите приходи от лихви и другите облагаеми приходи, които той получава и които са икономически равностойни на приходите от лихви;
- (17) „стойност за данъчни цели“ означава амортизируемата стойност на даден дълготраен актив или група активи, минус общата приспадната амортизация;
- (18) „пазарна стойност“ означава сумата, за която може да бъде разменен активът или да бъдат уредени взаимни задължения между желаещи да встъпят в сделка независими страни при пряка трансакция;

- (19) „дълготрайни активи“ означава всички материални активи, придобити или създадени от данъкоплатеца, и всички придобити нематериални активи, чиято стойност може да бъде оценена независимо и които се използват или се очаква да се използват в дейността за реализиране, поддържане или обезпечаване на доход за повече от 12 месеца, освен когато разходите за придобиването или изграждането им са в размер под 1000 EUR. Дълготрайните активи включват и финансови активи, с изключение на финансовите активи, държани за търгуване в съответствие с член 21;
- (20) „финансови активи“ означава акции в свързани дружества или заеми за свързани дружества, както е посочено в член 56 от настоящата директива, дялови участия, както е определено в член 2, параграф 2 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹, заеми за дружества, с които данъкоплатецът е свързан чрез дялово участие, инвестиции, държани като дълготрайни активи, други заеми и собствени акции, доколкото националното законодателство позволява включването им в счетоводния баланс;
- (21) „разходи за придобиване или изграждане“ означава паричните суми, които са платени или подлежат на плащане, стойността на други активи или всяко друго възнаграждение, предоставено в замяна или използвано за придобиването на дълготраен материален актив към момента на придобиването или изграждането му; В случай на дълготрайни нематериални активи се включват само разходите за придобиването;

¹ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

- (22) „свръхдълготрайни материални активи“ означава дълготрайни материални активи с полезен живот 15 години или повече. Сградите, въздухоплавателните средства и корабите се смятат за свръхдълготрайни материални активи;
- (23) „дълготрайни материални активи със среден живот“ означава дълготрайни материални активи, които не отговарят на условията за свръхдълготрайни материални активи по точка 22 и имат полезен живот осем години или повече;
- (23а) „дълготрайни материални активи с кратък живот“ означава дълготрайни материални активи, които не отговарят на условията за свръхдълготрайни материални активи или дълготрайни материални активи със среден живот по точки 22 и 23 и имат полезен живот по-кратък от осем години;
- (23б) „придобита репутация“ означава разликата между покупната цена на стопанска дейност по сделка [...] с активи и пазарната стойност на нетните ѝ активи (активи минус пасиви);
- (24) „употребявани активи“ означава дълготрайни активи, чийто полезен живот е отчасти изчерпан към момента на придобиването им и които са подходящи за по-нататъшна употреба в текущото си състояние или след ремонт;
- (25) „полезен живот“ означава периодът, през който активът се очаква да бъде на разположение за ползване, или броят на производствените или сходни на тях единици, които данъкоплатецът очаква да получи от актива;
- (26) „разходи за подобряване“ означава всякакви допълнителни разходи във връзка с дълготраен актив, които съществено повишават капацитета на актива или съществено подобряват функционирането му, или представляват над 10 процента от първоначалната амортизируема стойност на актива;

- (27) „материални запаси и незавършено производство“ означава активи за продажба или предназначени за продажба активи в процес на производство, или активи под формата на материали или запаси, които ще бъдат използвани в производствения процес или за предоставяне на услуги;
- (28) „икономически собственик“ означава лицето, което по същество получава всички ползи и поема всички рискове, свързани с даден дълготраен актив, независимо дали това лице е законният му собственик. Данъкоплатец, който има правото да притежава, да използва и да се разпорежда с даден дълготраен актив и носи риска от загубата или погиването му, във всички случаи се смята за икономическия собственик на актива;
- (29) „финансово дружество“ означава всеки от следните субекти:
- а) кредитна институция или инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета², ЛУАИФ съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета³ или управляващо дружество съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁴;

² Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1).

³ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

⁴ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

- б) застрахователно дружество съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁵;
- в) презастрахователно дружество съгласно определението в член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО;
- г) институция за професионално пенсионно осигуряване съгласно определението в член 6, буква а) от Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁶, освен ако държавата членка е избрала да не прилага посочената директива изцяло или отчасти към съответната институция в съответствие с член 5 от посочената директива, или упълномощен от институция за професионално пенсионно осигуряване субект, както е посочено в член 19, параграф 1 от Директива 2003/41/ЕО;
- д) пенсионно-осигурителна институция, управляваща пенсионни схеми, които отговарят на условията за схеми за социална сигурност, попадаща в обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета⁷ и на Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета⁸, както и всеки правен субект, създаден за целите на инвестирането в такива пенсионни схеми;

⁵ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

⁶ Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10).

⁷ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 200, 7.6.2004 г., стр. 1).

⁸ Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1).

- е) АИФ съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС, което се управлява от ЛУАИФ съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, или АИФ, който е обект на надзор съгласно националното законодателство;
 - ж) ПКИПЦК съгласно определението в член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО;
 - з) ЦК съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁹;
 - и) централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹⁰;
- (30) „субект“ означава всяка правна договореност за извършване на стопанска дейност чрез дружество или чрез структура, която е прозрачна за данъчни цели;
- (30а) „прозрачен за данъчни цели“ се отнася до ситуации, в които съгласно националното право на държавата членка, доходът (или част от него) на субект или правна договореност не се облага на равнището на субекта или правната договореност, а на равнището на лицата, които имат дялово участие в този субект или правна договореност.

⁹ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

¹⁰ Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

Член 5

Място на стопанска дейност в държава членка на данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в Съюза

1. Счита се, че данъкоплатецът има място на стопанска дейност в държава членка, различна от тази, в която той е местно лице за данъчни цели, когато разполага с определено място в другата държава членка, посредством което извършва цялостно или частично стопанската си дейност, включително:
 - а) място на управление;
 - б) клон;
 - в) офис;
 - г) завод/фабрика;
 - д) работилница;
 - е) мина, петролен или газов кладенец, кариера или друг обект за извличане на природни ресурси.
2. Строителната площадка или строителният или монтажен проект представляват място на стопанска дейност единствено ако са с продължителност над дванадесет месеца.
3. Понятието „място на стопанска дейност“ не включва следните дейности, при условие че те — или цялостната дейност на определеното място на дейност в случаите по буква е) — имат спомагателен или подготвителен характер:
 - а) използването на помещения единствено с цел съхраняване, излагане или доставка на продукти или стоки, принадлежащи на данъкоплатеца;

- б) поддържане на материални запаси на продукти или стоки, принадлежащи на данъкоплатеца, единствено с цел съхраняване, излагане или доставка;
- в) поддържане на материални запаси на продукти или стоки, принадлежащи на данъкоплатеца, единствено с цел преработка от друго лице;
- г) поддържане на определено място на дейност единствено с цел закупуване на продукти или стоки за данъкоплатеца или за събиране на информация за данъкоплатеца;
- д) поддържане на определено място на дейност единствено с цел извършване на всякава друга дейност за данъкоплатеца;
- е) поддържане на определено място на дейност единствено с цел извършване на комбинация от дейностите, изброени в букви а) — д).

4. Без да се засягат разпоредбите на параграф 5, в случаите, в които дадено лице действа в определена държава членка от името на данъкоплатец и по този начин обичайно сключва договори или изпълнява основната роля, водеща до сключването на договори, които се сключват рутинно без съществени изменения от страна на данъкоплатеца, се счита, че данъкоплатецът има място на стопанска дейност в тази държава членка по отношение на дейностите, извършвани от това лице за данъкоплатеца.

Договорите по първа алинея се сключват, както следва:

- а) от името на данъкоплатеца, или
- б) с цел прехвърляне на собствеността върху имуществото или с цел предоставяне на правото на ползване на имуществото, което данъкоплатецът притежава или има право да ползва, или
- в) с цел предоставяне на услуги от данъкоплатеца.

Първа и втора алинея не се прилагат, ако дейностите на това лице имат спомагателен или подготвителен характер, както е посочено в параграф 3, така че ако бъдат извършени чрез определено място на дейност, това не би означавало, че определеното място на дейност представлява място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на посочения параграф.

5.

- а) Параграф 4 не се прилага в случаите, в които лицето, действащо в държава членка от името на данъкоплатец, извършва в тази държава членка стопанска дейност като независим посредник и действа за данъкоплатеца при обичайния ход на тази стопанска дейност. В случаите обаче, в които дадено лице действа изключително или почти изцяло от името на един или повече данъкоплатци, с които то е тясно свързано, по смисъла на настоящия параграф това лице не се счита за независим посредник по отношение на тези данъкоплатци.
 - б) За целите на настоящия член дадено лице е тясно свързано с данъкоплатец, ако едното лице притежава пряко или косвено право да упражнява над 50 % от правата на глас в другото или право на собственост върху над 50 % от капитала на другото лице или над 50 % от правата за участие в разпределението на печалбата.
6. Фактът, че даден данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в дадена държава членка, контролира или е контролиран от данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в друга държава членка или извършва стопанска дейност в тази друга държава членка (посредством място на стопанска дейност или по друг начин), сам по себе си не означава, че един от данъкоплатците представлява място на стопанска дейност на другия.

ГЛАВА II

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ДАНЪЧНАТА ОСНОВА

Член 6

Общи принципи

1. При изчисляването на данъчната основа печалбите и загубите се признават едва когато бъдат реализирани.
2. Сделките и данъчните събития се определят отделно.
3. Изчисляването на данъчната основа се извършва по последователен начин, освен ако не се налагат промени поради извънредни обстоятелства в начина, по който се извършва изчисляването.
4. Данъчната основа се изчислява за всеки данъчен период, освен ако не е предвидено друго.
5. Данъчната основа се определя на базата на счетоводните правила, приложими в съответната държава членка, при условие че те са съвместими с правилата, определени в настоящата директива.
6. Правилата на настоящата директива не възпрепятстват държавите членки да прилагат национални системи за данъчно облагане на групи от дружества, включително отделна система за данъчно облагане на образувания, която дава възможност за прехвърляне на печалби, загуби или лихвен капацитет. Когато на данъкоплатеца е разрешено или от него се изисква да действа от името на група, както е определено в правилата, уреждащи националните системи за данъчно облагане на групи от дружества, цялата група [...] или членовете на групата [...] се третира като данъкоплатец.

Член 7

Елементи на данъчната основа

1. Данъчната основа се изчислява като от приходите се извадят освободените приходи, подлежащите на приспадане разходи и другите подлежащи на приспадане елементи.
2. Чрез дерогация от параграф 1, държавите членки могат да решат, че е необходимо данъкоплатците да изчисляват данъчната основа като разликата между балансовата стойност на (нетните) стопански активи в края на данъчния период и балансовата стойност на (нетните) стопански активи в края на предходния данъчен период, плюс стойността на всяко възстановяване на средства на номиналния капитал и разпределение на печалбата, включително от скрити вноски, минус всякакви допълнителни стопански активи, прибавени съгласно дружественото право, при условие че резултатът би бил същият като изчисления по параграф 1. Изчислението следва да се извършва при спазване на правилата за освобождаване от данъчно облагане на приходите, относно приспадането на разходи, относно признаването и оценката, както и относно амортизацията, които са предвидени в настоящата директива.

Член 8

Освободени приходи

1. Следните приходи не се включват в данъчната основа:
 - а) субсидиите, директно свързани с придобиването, изграждането или подобряването на дълготрайни активи, които подлежат на амортизация съгласно членове 30—40;
 - б) постъпления от продажба на група активи съгласно член 37, параграф 2, включително пазарната стойност на непарични дарения;

- в) печалби и загуби от продажба на акции и дялове, при условие че данъкоплатецът е поддържал минимално пряко дялово участие от 10% в капитала или 10% от правата на глас в дружеството за период от 12 месеца преди продажбата;
- г) получена разпределена печалба, в т.ч. скрита разпределена печалба, при условие че данъкоплатецът има минимално пряко дялово участие от 10% в капитала или 10% от правата на глас на дружеството, разпределящо печалба, за непрекъснат период от най-малко 12 месеца, [и че получените печалби са били обложени с данък в държавата на произход];
- д) доходи от място на стопанска дейност, получени от данъкоплатеца в държавата членка, в която той е местно лице за данъчни цели.

2. Параграф 1 не се прилага за:

- а) печалби и загуби, получени от продажба на акции и дялове, държани за търгуване, както е посочено в член 21, параграф 3, [и печалби от продажба на акции и дялове, държани от животозастрахователни дружества в съответствие с член 28, буква б)];
- б) разпределена печалба от продажба на акции и дялове, държани за търгуване, както е посочено в член 21, параграф 4, [и разпределена печалба, получена от животозастрахователни дружества в съответствие с член 28, буква в)].

Член 9

Подлежащи на приспадане разходи

1. Разходите подлежат на приспадане единствено доколкото са извършени в пряк стопански интерес на данъкоплатеца.
2. Разходите по параграф 1 включват всички разходи за продажби и всички разходи нетно от подлежащия на приспадане данък върху добавената стойност, направени от данъкоплатеца с цел получаване или обезпечаване на доход, включително разходи за научноизследователска и развойна дейност, разходи за придобиване или изграждане на активи под 1 000 EUR и разходи, направени при набиране на собствен или заемен капитал за целите на дейността.
- [3. В допълнение към сумите, подлежащи на приспадане, като разходи за научноизследователска и развойна дейност в съответствие с параграф 2, и при условие че данъкоплатецът не се възползва, пряко или косвено, от полза в каквато и да е форма, предоставяна от която и да било държава членка съгласно националното ѝ законодателство, във връзка с разходите за научноизследователска и развойна дейност, данъкоплатецът може също да приспадне за един данъчин период допълнително 50% от тези разходи, с изключение на разходите, свързани с активите, посочени в член 33, параграф 1, букви в), г) и д) и член 33, параграф 2, букви в), г) и д), направени през същия период.

Когато разходите за научноизследователска и развойна дейност надвишават 20 000 000 EUR, данъкоплатецът може да приспадне 25 % от размера на превишението.

Чрез дерогация от първа алинея данъкоплатецът може да приспадне допълнително 100 % от разходите си за научноизследователска и развойна дейност в размер до 20 000 000 EUR, при условие че данъкоплатецът отговаря на всички изброени по-долу условия:

- а) не е дружество, търгувано на регулиран пазар, броят на служителите му е под 50 и годишният му оборот и/или годишното балансово число не надвишава 10 000 000 EUR;
- б) не е бил регистриран за период, по-дълъг от пет години. Ако данъкоплатецът не подлежи на регистрация, за начало на периода от пет години може да се приеме моментът, в който дружеството започва да извършва стопанска дейност или от който подлежи на данъчно облагане за тази дейност;
- в) дружеството не е формирано в резултат на сливане или друга форма на реорганизация на дейността;
- г) няма свързани дружества, както е посочено в член 56;
- д) не се възползва, пряко или косвено, от полза в каквато и да е форма, предоставена от държава членка в националното ѝ законодателство, във връзка с разходите за такава научноизследователска и развойна дейност.]

4. Държавите членки могат да предвидят възможността за приспадане на даренията за благотворителни организации.

Член 10

Други подлежащи на приспадане елементи

Извършва се приспадане по отношение на амортизацията на дълготрайните активи, както е посочено в членове 30—40.

Данъчно облекчение за растеж и инвестиции („ДОРИ“)

1. За целите на настоящия член „капиталова база за целите на ДОРИ“ означава разликата между счетоводната стойност на собствения капитал на данъкоплатеца и тази на участието му в капитала на свързани дружества през определен данъчен период, както е посочено в член 56.
2. За целите на настоящия член „собствен капитал“ означава:
 - a) Когато данъкоплатецът е дружество, общата стойност на:
 - i) Записан капитал;
 - ii) Премии от емисии на акции;
 - iii) Преоценъчен резерв;
 - iv) Резерви;
 - Задължителен резерв;
 - Резерв за собствени акции;
 - Резерви по устав;
 - Други резерви, включително по справедливата стойност;
 - v) Счетоводни печалби или загуби, пренесени от предходни години; и
 - vi) Счетоводната печалба или загуба за финансовата година.

Когато данъкоплатецът е място на стопанска дейност, терминът означава собствения капитал на този данъкоплатец, който се води на мястото на стопанска дейност.

3. Сумата, равна на определената доходност при увеличения на капиталовата база за целите на ДОРИ, подлежи на приспадане от данъчната основа на данъкоплатеца в съответствие с параграфи 1—6. При намаление на капиталовата база за целите на ДОРИ сумата, равна на определената доходност при намаления на капиталовата база за целите на ДОРИ, подлежи на данъчно облагане.
4. а) Увеличенията или намаленията на капиталовата база за целите на ДОРИ се изчисляват — за първите [десет] данъчни периода, през които данъкоплатецът е обект на правилата на настоящата директива — като разликата между капиталовата база за целите на ДОРИ в края на съответния данъчен период и равнището ѝ на първия ден от първия данъчен период, през който се прилагат правилата на настоящата директива.
- б) Чрез дерогация от първата алинея на параграф 4, когато при изчисляването на капиталовата база за целите на ДОРИ води до намаление на тази капиталова база, изменението на капиталовата база за целите на ДОРИ се преизчислява, без да се вземат предвид счетоводните загуби, понесени от данъкоплатеца от първия данъчен период съгласно правилата на настоящата директива. Когато подобно преизчисляване води до увеличаване на капиталовата база за целите на ДОРИ, това увеличение не се взема под внимание.
- в) След първите десет данъчни периода размерът на капиталовата база за целите на ДОРИ, който подлежи на приспадане спрямо равнището ѝ в края на съответния данъчен период, всяка година се прехвърля напред с един данъчен период.
5. Определената доходност, посочена в параграф 3, е равна на доходността въз основа на 10-годишните държавни облигации от еврозоната през декември на годината, предхождаща съответния данъчен период, публикувана от Европейската централна банка и увеличена с рискова премия от два процентни пункта. При отрицателна крива на годишната доходност се прилага долна граница от два процента.

6. Чрез дерогация от параграфи 1—5 следните се изключват от капиталовата база за целите на ДОРИ, когато договореността или поредицата от договорености са били въведени с основната цел да бъде получено данъчно предимство по силата на настоящия член:
- а) вътрешногрупови заеми и заеми, включващи свързани дружества, както се посочва в член 56;
 - б) вътрешногрупови парични вноски и вноски в натура;
 - в) вътрешногрупови прехвърляния на активи и дялови участия;
 - г) прекатегоризиране на стар капитал като нов чрез ликвидации и създаване на нови дружества;
 - д) създаване на дъщерни дружества;
 - е) придобиване на дружества, изцяло или частично, притежавани от свързани дружества;
 - ж) структури за двойно данъчно облагодетелстване, комбиниращи данъчно приспадане на лихви и приспадания по линия на ДОРИ;
 - з) увеличаване на размера на вземанията по финансиране чрез заеми към свързани дружества в сравнение с размера на тези вземания към референтната дата.]

Член 12

Неподлежащи на приспадане елементи

1. Чрез дерогация от членове 9 и 10 следните елементи не подлежат на приспадане:
 - а) разпределена печалба, в т.ч. скрита разпределена печалба, и обратно изкупуване на собствен капитал или плащания за погасяване на дълг;
 - б) 50% от представителните разходи; Държавите членки могат да наложат допълнителни ограничения върху приспадането на разходи, свързани с начина на живот или сферата на личния живот;
 - в) прехвърляне на неразпределена печалба като резерв, който е част от собствения капитал на дружеството;
 - г) корпоративен данък и други подобни данъци върху печалбата;
 - д) подкупи и други незаконни плащания;
 - е) глоби и санкции, включително такси за забавено плащане, дължими на публични органи при нарушаване на законодателството;
 - ж) разходи, направени от данъкоплатеца с цел получаване на доход, който е освободен или ще бъде освободен през съответния данъчен период съгласно член 8, букви в), г) и д), и загуби от продажбата на акции и дялове, посочени в член 8, буква в). Държавите членки могат да фиксират единна ставка за разходите, свързани с такъв освободен доход, като единната ставка не може да надвишава 5% от този доход.
- з) подаръци на лица, различни от служителите на данъкоплатеца. Правилото за неприспадане не се прилага, ако разходите за придобиване или изграждане на предметите, предоставени на получателя през стопанската година, не надхвърлят общо 50 EUR;

- и) подаръци и дарения, различни от посочените в член 9, параграф 4;
 - й) разходи за придобиване или изграждане или разходи, свързани с подобряването на дълготрайни активи, които подлежат на приспадане съгласно членове 10 и 18, с изключение на разходите, свързани с научноизследователската и развойната дейност. Разходите, посочени в член 33, параграф 1, буква а) и член 33, параграф 2, букви а) и б), не се третират като разходи, свързани с научноизследователска и развойна дейност;
 - к) годишни вноски, платени от банките съгласно Директивата за възстановяване и реструктуриране и Регламента за ЕМП;
 - л) загуби, понесени от място на стопанска дейност в трета държава;
 - м) счетоводна стойност на амортизирания инвентар и материални активи при липса на надлежно документиран икономически причини.
2. Държавите членки могат да предвидят приспадане на годишните вноски, посочени в параграф 1, буква к).

Член 13

Правило за ограничаване на приспадането на лихви

1. Разходите по заеми подлежат на приспадане до размера на лихвите или другите облагаеми приходи от финансови активи, получени от данъкоплатеца.
2. Превишението на разходите по заеми подлежи на приспадане през данъчния период, през който са направени, за максимум 30% от печалбата на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизации („EBITDA“) или до сума с максимален размер от 3 000 000 EUR, като се взема по-голямата от двете стойности.

Когато дадена група се третира като данъкоплатец съгласно член 6, превишението на разходите по заеми и EBITDA се изчислява за цялата група. Сумата от 3 000 000 EUR също се отнася за цялата група.

3. EBITDA се изчислява, като към данъчната основа на данъкоплатеца се добавят обратно коригираните за данъчни цели суми по превишението на разходите по заеми, както и коригираните за данъчни цели начислени амортизации. Освободените от данъци приходи се изключват от EBITDA на данъкоплатеца.
4. Чрез дерогация от параграф 2 даден данъкоплатец, който отговаря на условията да бъде самостоятелно дружество, има право да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми. Самостоятелно дружество означава данъкоплатец, който не е част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност и който няма свързани дружества или места на стопанска дейност.
5. Чрез дерогация от параграф 2 превишението на разходите по заеми подлежи на пълно приспадане, ако разходите са извършени за:
 - а) заеми, сключени преди [дата на политическото споразумение относно настоящата директива], с изключение на всички последващи изменения на тези заеми;
 - б) заеми, използвани за финансиране на дългосрочни проекти за публична инфраструктура, когато операторът на проекта, разходите по заемите, активите и доходите са в рамките на Съюза.

За целите на буква б) дългосрочен проект за публична инфраструктура означава проект за предоставяне, модернизиране, управление или поддържане на широкомащабен актив, считан от държавата членка за актив от обществен интерес.

В случаите, в които се прилага буква б), всички приходи от даден дългосрочен проект за публична инфраструктура се изключват от EBITDA на данъкоплатеца.]

[5а. Когато данъкоплатецът е член на консолидирана група за целите на финансовата отчетност, може да му бъде предоставено правото да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми, ако може да докаже, че съотношението между собствения му капитал и общия размер на активите е равно или по-високо от еквивалентното съотношение на групата, и при спазване на следните условия:

- i) съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на данъкоплатеца се счита за равно на еквивалентното съотношение на групата, ако съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на данъкоплатеца е по-малко с не повече от два процентни пункта; и
- ii) всички активи и пасиви са оценени по същата методология като в консолидираните финансови отчети.]

6. Превишението на разходите по заеми, което не може да се приспадне през даден данъчен период, се пренася към следващи периоди без ограничение във времето.

[6а. Държавата членка на данъкоплатеца предвижда правила за пренасяне на неизползвания лихвен капацитет за следващи периоди, до пет години.]

[7. Параграфи 1—6 не се прилагат по отношение на финансовите дружества, включително тези, които са част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност.]

Член 14

Ползи, предоставени на акционери, техни преки роднини или свързани дружества

Ползите, предоставени на акционер, който е физическо лице, или на друго лице, лично свързано с акционера, или на свързано дружество, както е посочено в член 56, не се третира като подлежащи на приспадане разходи, или приходите биват съответно увеличени, доколкото такива ползи не биха били предоставени на независима трета страна.

ГЛАВА III

СРОКОВЕ И КОЛИЧЕСТВЕНО ОПРЕДЕЛЯНЕ

Член 15

Общи принципи

Приходите и разходите, както и всички други подлежащи на приспадане елементи се признават през данъчния период, през който са начислени или са възникнали, освен ако в настоящата директива не е предвидено друго.

Член 16

Начисляване на приходите

1. Приходите се начисляват в момента, в който е възникнало правото на получаването им и в който могат да бъдат определени по надежден начин, независимо дали съответните суми са действително платени.
2. Приходите, произтичащи от търговия със стоки, се смятат за начислени в съответствие с параграф 1, когато са изпълнени следните условия:
 - а) данъкоплатецът е прехвърлил на купувача собствеността върху продадените стоки;
 - б) данъкоплатецът не запазва ефективния контрол върху продадените стоки;
 - в) размерът на прихода може да бъде надеждно определен;
 - г) вероятно е икономическите ползи, свързани със сделката, да бъдат в полза на данъкоплатеца;
 - д) разходите, които са извършени или предстои да бъдат извършени по отношение на сделката, могат да бъдат надеждно определени.

3. Приходите, произтичащи от доставката на услуги, се смятат за начислени дотолкова, доколкото услугите са предоставени, и при положение че са изпълнени следните условия:

- а) размерът на прихода може да бъде надеждно определен;
- б) вероятно е икономическите ползи, свързани със сделката, да бъдат в полза на доставчика;
- в) етапът на приключване на сделката в края на данъчния период може да бъде надеждно определен;
- г) разходите, които са извършени или предстои да бъдат извършени по отношение на сделката, могат да бъдат надеждно определени.

Когато критериите, посочени в букви а) — г), не са изпълнени, приходите от предоставянето на услуги се смятат за начислени дотолкова, доколкото са налице съответстващи на тях подлежащи на приспадане разходи.

4. Когато приходите произтичат от плащания към данъкоплатеца, които ще се извършат на няколко етапа, приходите се смятат за начислени, когато всяка от индивидуалните вноски стане дължима.

Член 17

Извършване на подлежащи на приспадане разходи

Подлежащите на приспадане разходи са извършени в момента, в който са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) възникнало е задължение за плащане; когато даден разход се състои от плащания от данъкоплатеца на няколко етапа, задължението за плащане възниква, когато всяка индивидуална вноска стане дължима;
- б) размерът на задължението може да бъде изразен количествено;
- в) при търговия със стоки значителната част от рисковете и ползите от собствеността върху стоките е прехвърлена на данъкоплатеца, а при доставка на услуги — услугите са получени от данъкоплатеца.

Член 18

Разходи, свързани с неамортизируеми активи

Разходите за придобиване или изграждане на дълготрайни материални активи, както е посочено в член 38, или разходите за подобряване на тези активи се приспадат през данъчния период, през който активите са продадени, при условие че постъпленията от продажбата са включени в данъчната основа.

Член 19

Материални запаси и незавършено производство

1. Общият размер на подлежащите на приспадане разходи за един данъчен период се увеличава със стойността на материалните запаси и незавършеното производство в началото на данъчния период и се намалява със стойността на материалните запаси и незавършеното производство в края на същия данъчен период, с изключение на материалните запаси и незавършеното производство, свързани с дългосрочни договори, както е посочено в член 22.
2. Доставната стойност на материалните запаси и себестойността на незавършеното производство се определят по метода „първа входяща — първа изходяща стойност“, „последна входяща — първа изходяща стойност“ или по метода на среднопретеглената доставна стойност.
3. Доставната стойност на материалните запаси и себестойността на незавършеното производство, включващи елементи, които обикновено не са взаимнозаменяеми, както и стоки или услуги, които са произведени или съответно доставени и които са предназначени за специални проекти, се определят отделно.
4. Данъкоплатецът използва един и същ метод за оценка на всички материални запаси и на незавършеното производство, които са със сходен характер и предназначение.

Доставната стойност на материалните запаси и себестойността на незавършеното производство включват всички разходи по закупуването, преките разходи по преработката, както и други преки разходи, направени във връзка с доставянето им до местоположението и в състоянието, в което те се намират през съответния данъчен период.

Разходите се определят нетно от подлежащия на приспадане данък върху добавената стойност.

Данъкоплатец, който при оценката на материалните запаси и незавършеното производство е включил непреките разходи преди да избере да прилага правилата на настоящата директива, може да продължи да прилага подхода на непреките разходи.

5. Оценката на материалните запаси и на незавършеното производство се извършва през последния ден на данъчния период по доставната стойност/себестойността или нетната реализируема стойност, в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска.

Нетната реализируема стойност е очакваната продажна цена в нормалния ход на стопанската дейност минус очакваните разходи за завършване на производствения цикъл и очакваните разходи по осъществяването на продажбата.

Член 20

Оценка

1. Данъчната основа се изчислява въз основа на следните елементи:
 - а) паричното заплащане за сделката, като например цената на продадените стоки или предоставените услуги;
 - б) пазарната стойност, когато заплащането за сделката е изцяло или частично непарично;
 - в) пазарната стойност, когато се касае за непарично дарение;
 - г) пазарната стойност на финансовите активи и пасиви, държани за търгуване.
2. Данъчната основа, включително приходите и разходите, се изразява в евро през данъчния период или в последния ден от данъчния период по средния годишен валутен курс за календарната година, обявен от Европейската централна банка или, ако данъчният период не съвпада с календарната година — по средния курс въз основа на ежедневни наблюдения на Европейската централна банка през данъчния период.
3. Параграф 2 не се прилага за данъкоплатците в държава членка, която не е приела еврото.

Член 21

Финансови инструменти, държани за търгуване (търговски портфейл)

1. Финансовият инструмент се третира като държан за търгуване, ако:
 - а) е придобит или е възникнал главно с цел да бъде продаден или закупен обратно в срок от 12 календарни месеца;
 - б) е част от портфейл от определени финансови инструменти, включително деривати, които се управляват заедно и за които има доказателства за скорошен действителен модел на реализиране на краткосрочна печалба.
2. Чрез дерогация от членове 16 и 17 всички разлики между пазарната стойност на финансовите инструменти, държани за търгуване, изчислена в началото на данъчния период или на датата на закупуването им, ако е по-късна, и пазарната им стойност, изчислена в края на същия данъчен период, се включват в данъчната основа за същия данъчен период.
3. Постъпленията от продажбата на финансов инструмент, държан за търгуване, се добавят към данъчната основа. Пазарната стойност на този инструмент в началото на данъчния период, или на датата на закупуването му, ако е по-късна, се приспада от данъчната основа.
4. При получаването на разпределена печалба от дялово участие, държано за търгуване, освобождаването от включване в данъчната основа, посочено в член 8, буква г), не се прилага.

5. Чрез дерогация от член 8, буква в) всички разлики между пазарната стойност на финансов инструмент, който вече не се държи за търгуване, но все още се държи като дълготраен актив, изчислена в началото на данъчния период или на датата на закупуването му, ако е по-късна, и пазарната му стойност, изчислена в края на същия данъчен период, се включва в данъчната основа за същия данъчен период.

Чрез дерогация от член 8, буква в) всички разлики между пазарната стойност на финансов инструмент, който вече не се държи като дълготраен актив, но все още се държи за търгуване, изчислена в началото на данъчния период или на датата на закупуването му, ако е по-късна, и пазарната му стойност, изчислена в края на същия данъчен период, се включва в данъчната основа за същия данъчен период.

Пазарната стойност на финансовия инструмент в края на данъчния период, през която той е трансформиран от дълготраен актив в инструмент, държан за търгуване, и обратното, представлява също пазарната му стойност в началото на годината, следваща трансформирането.

6. Периодът, посочен в член 8, буква в), започва или се прекъсва, когато финансовият инструмент вече не е държан за търгуване или вече не е дълготраен актив.

Член 22

Дългосрочни договори

1. Дългосрочен е договорът, който отговаря на всички изброени по-долу условия:
 - а) сключен е с цел производство, монтаж или изграждане или с цел извършване на услуги;
 - б) сключен е за срок, който надхвърля или се очаква да надхвърли 12 месеца.
2. Чрез дерогация от член 16 приходите, свързани с дългосрочни договори, се смятат за начислени за сумата, съответстваща на частта от дългосрочния договор, която е изпълнена през съответния данъчен период. Процентът на изпълнение на дългосрочния договор се определя въз основа на отношението на разходите за тази година към общите очаквани разходи.
3. Разходите по дългосрочни договори подлежат на приспадане през данъчния период, през който са извършени.

Член 23

Провизии

1. Чрез дерогация от член 17, когато в края на данъчния период се установи, че данъкоплатецът има правно или логично очаквано задължение, възникнало в резултат на дейности или сделки, извършени през посочения или предходни данъчни периоди, всяка сума, произтичаща от това задължение, която може да бъде надеждно оценена, подлежи на приспадане, при условие че евентуалното погасяване на задължението се очаква да бъде под формата на подлежащ на приспадане разход.

За целите на настоящия член правното задължение може да бъде следствие от:

- а) договор;
- б) законодателство;
- в) административен акт от общ характер или акт, чийто адресат е конкретен данъкоплатец;
- г) друго действие на закона.

Когато задължението е свързано с дейност или сделка, която ще продължи през следващите данъчни периоди, провизията се разпределя пропорционално за очакваната продължителност на дейността или сделката.

Провизиите по настоящия член се преразглеждат и коригират в края на всеки данъчен период. При изчисляването на данъчната основа през следващите данъчни периоди се вземат предвид сумите, които вече са приспаднати съгласно настоящия член.

2. Надеждната оценка, посочена в параграф 1, представлява очакваният разход, необходим за погасяване на съществуващото правно задължение в края на данъчния период, при условие че тази оценка се основава на всички значими фактори, включително миналия опит на дружеството, групата или сектора. При оценката на размера на провизията се прилага следното:

- а) вземат се предвид всички рискове, както и несигурността, която обаче не е основание за свръхпровизии;
- б) ако провизията е със срок 12 месеца или повече и няма договорен дисконтов процент, провизията се дисконтира въз основа на доходността на 10-годишните държавни облигации от еврозоната през декември на годината, предхождаща съответния данъчен период, публикувана от Европейската централна банка и увеличена с рискова премия от два процентни пункта;

- в) бъдещите събития, чието настъпване има основания да се очаква, се вземат предвид;
- г) бъдещите ползи, свързани директно със събитието, от което произтича провизията, се вземат предвид.

3. Провизиите не се приспадат при:

- а) условни загуби;
- б) бъдещи увеличения на разходите.

Член 24

Пенсии

- 1. Държавите членки могат да предвидят възможността за приспадане на провизиите за пенсии.
- 2. За целите на настоящия член „провизии за пенсии“ означава дългосрочно натрупване на капитал с ясна цел да се осигури доход при пенсионирането и с ограничени възможности за предсрочно теглене преди пенсионирането.

Приспадане на несъбираеми вземания

1. Позволява се приспадане на несъбираеми вземания, когато са изпълнени следните условия:
 - а) в края на данъчния период данъкоплатецът е предприел всички необходими стъпки, както е посочено в параграф 2 от настоящия член, за да осигури получаването на плащането, и има вероятност вземането да е напълно или частично несъбираемо или данъкоплатецът има множество еднообразни вземания, които произтичат от един и същ стопански сектор, и той е в състояние да направи надеждна оценка на размера на несъбираемото вземане, изразено като процент, при условие че стойността на всяко еднообразно вземане е по-ниска от 0,1% от стойността на всички еднообразни вземания. За целите на надеждната оценка данъкоплатецът взема предвид всички значими фактори, включително предишен опит;
 - б) длъжникът и данъкоплатецът не са свързани дружества, както е посочено в член 56. Ако длъжникът е физическо лице, той, съпругът/съпругата му или (регистрирания) му партньор, негов роднина по пряка възходяща или низходяща линия, негов братя или сестри или техни роднини по пряка възходяща или низходяща линия, не участват в управлението или контрола на данъкоплатеца или пряко или косвено в неговия капитал, както е посочено в член 56;
 - в) когато несъбираемото вземане е свързано с търговско вземане, сумата, съответстваща на дълга, се включва като приход в данъчната основа.

2. За да се определи дали са предприети всички стъпки, необходими за да се осигури получаването на плащането, се вземат предвид елементите, изброени в букви а) — в), при условие че се основават на обективни доказателства:
- а) дали разходите по събирането са прекомерно високи спрямо размера на дълга; или
 - б) дали има изгледи вземането да бъде успешно събрано, включително случаи, когато длъжникът е обявил несъстоятелност, са предприети правни действия или е нает агент по събиране на дългове; или
 - в) дали предвид обстоятелствата е разумно от данъкоплатеца да се очаква да продължи процедурата по събиране на вземането.
3. Когато дадено вземане е приспаднато на предходен етап като несъбираемо вземане, събраната сума се добавя към данъчната основа през годината на погасяването.

Член 26

Хеджиране

1. Печалбите и загубите по хеджиращ инструмент, произтичащи от оценка или продажба, се третира по същия начин, както съответните печалби и загуби по хеджирания елемент. Хеджиращо взаимоотношение е налице, когато са изпълнени следните две условия:
- а) хеджиращото взаимоотношение е посочено официално и е предварително документирано;
 - б) очаква се хеджирането да бъде високо ефективно и ефективността може да бъде надеждно определена.

2. Ако хеджиращото взаимоотношение се прекъсне или вече държан финансов инструмент впоследствие получи третиране като хеджиращ инструмент, поради което той премине към облагане съгласно различен данъчен режим, всяка разлика между новата стойност на хеджиращия инструмент, която се определя в съответствие с член 20 в края на данъчния период, и пазарната стойност в началото на същия данъчен период, се включва в данъчната основа.

Пазарната стойност на хеджиращия инструмент в края на данъчния период, през който този инструмент е преминал към облагане съгласно различен данъчен режим, съвпада с пазарната му стойност в началото на годината след промяната на режима.

Член 28

Застрахователни дружества

Застрахователните дружества, лицензирани да упражняват дейност в държава членка в съответствие с Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II)¹¹, подлежат на следните допълнителни правила:

- а) данъчната основа включва разликата между пазарната стойност, определена в края на данъчния период, и пазарната стойност, определена в началото на същия данъчен период, или в деня на покупката, ако е извършена на по-късна дата, на активите, държани от животнозастрахователни дружества, в които е направена инвестиция в полза на застраховани лица, които поемат инвестиционния риск;
- б) данъчната основа включва разликата между пазарната стойност, определена към момента на продажбата, и пазарната стойност, определена в началото на данъчния период, или в деня на покупката, ако е извършена на по-късна дата, на активите, държани от животнозастрахователни дружества, в които е направена инвестиция в полза на застраховани лица, които поемат инвестиционния риск;

¹¹ ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.

- в) данъчната основа включва разпределената печалба, получена от животозастрахователните дружества от инвестиции, направени в полза на застраховани лица, които поемат инвестиционния риск, и държана от животозастрахователните дружества;
- г) техническите резерви на застрахователните дружества подлежат на приспадане. Правилата за изчисляване на тези резерви се предвиждат в националното право. Приспадатите суми се преразглеждат и коригират в края на всяка данъчен период. Сумите, които вече са приспаднати, се вземат предвид при изчисляването на данъчната основа през следващите години.

ГЛАВА IV

АМОРТИЗАЦИЯ НА ДЪЛГОТРАЙНИ АКТИВИ

Член 30

Регистър на дълготрайните активи

1. Разходите за придобиване, изграждане или подобряване, както и датата на влизане в експлоатация след придобиването, изграждането или подобряването, се вписват в регистър на дълготрайните активи, като всеки дълготраен актив се вписва отделно.
2. При продажбата на дълготраен актив, данните за продажбата, в т.ч. датата на продажбата и евентуалните постъпления или компенсации, получени от продажбата, се вписват в регистъра на дълготрайните активи.

3. Регистърът на дълготрайните активи се води така, че да осигурява необходимата за изчисляването на данъчната основа информация и включва най-малко:
- предназначение на актива;
 - месец на влизане в експлоатация;
 - амортизируема стойност;
 - полезен живот съгласно член 33;
 - амортизация през текущия данъчен период;
 - обща натрупана амортизация;
 - амортизируемата стойност без общата натрупана амортизация и извънредно намаляване на стойността;
 - месец на прекъсване или възобновяване на събирането на данъчна амортизация;
 - месец на продажбата.

Член 31

Амортизируема стойност

1. Амортизируемата стойност включва разходите, свързани пряко с придобиването, изграждането или подобряването на дълготрайния актив. Тези разходи не включват подлежащия на облагане данък добавена стойност. Разходите за придобиване, изграждане или подобряване на дълготраен актив не включват лихва.
2. Амортизируемата стойност на дълготраен актив, получен като дарение, е неговата пазарна стойност, включена в приходите.

3. Амортизируемата стойност на амортизируем дълготраен актив се намалява, като се приспада размерът на всички [публични] субсидии, пряко свързани с придобиването, изграждането или подобряването на актива, както е посочено в член 8, буква а).
4. Амортизацията на дълготрайни активи, които не са използвани в продължение на повече от 12 месеца поради причини, зависещи от волята на данъкоплатеца, не се вземат под внимание.

Амортизацията се прекратява, считано от месеца след месеца, в който е приключил периодът, посочен в първото изречение, и се възобновява, считано от месеца след изтичането на 12-месечен срок от месеца, през който активът е започнал да се използва отново.

Член 32

Право на амортизация

1. В съответствие с параграф 3 амортизацията се приспада от икономическия собственик.
2. При договори, при които икономическият и законният собственик са различни лица, икономическият собственик има право да приспадне от данъчната си основа частта от плащане, която съответства на лихвата, освен ако тази част не е включена в данъчната основа на законния собственик.
3. Ако икономическият собственик на даден актив не може да бъде определен, законният собственик има право да приспадне амортизацията. При лизингови договори, както частта от лизинговите плащания, която съответства на лихвата, така и частта, съответстваща на главницата, се включват в данъчната основа на законния собственик и подлежат на приспадане от лизингполучателя.
4. Дълготрайният актив не може да подлежи на амортизация от повече от един данъкоплатец в рамките на един данъчен период, освен ако законната или икономическата собственост принадлежи на повече от един данъкоплатци или законният или икономическият собственик на актива се е променил.
5. Данъкоплатецът не може да откаже амортизацията.

[6. Съветът, с единодушие, по предложение на Комисията, приема:

- а) изчисляването на частите, съответстващи на главницата и на лихвата по лизинговите плащания;
- б) изчисляването на амортизируемата стойност на отдаден на лизинг актив.]

Член 33

Индивидуално амортизируеми активи

1. Без да се засягат параграф 2 и членове 37 и 38, амортизацията на дълготрайните активи се начислява индивидуално за полезния им живот по линеен метод. Полезният живот на дълготраен актив се определя, както следва:
 - а) търговски, офис и други сгради, както и всяко друго недвижимо имущество, използвано за стопанска дейност, с изключение на промишлени сгради и конструкции: 40 години;
 - б) промишлени сгради и конструкции: 25 години;
 - в) свръхдълготрайни материални активи, различни от активите, посочени в букви а) и б): 15 години;
 - г) дълготрайни материални активи със среден живот: 8 години;
 - д) дълготрайни материални активи с кратък живот: 5 години;
 - е) дълготрайни нематериални активи, включително придобита репутация: периодът, през който активът се ползва с правна защита или за който е предоставено правото или, ако този период не може да бъде определен — 15 години.

2. Употребявани сгради и други видове недвижима собственост, употребявани свръхдълготрайни материални активи, употребявани дълготрайни материални активи със среден живот, употребявани дълготрайни материални активи с кратък живот и употребявани дълготрайни нематериални активи се амортизират в съответствие със следните правила:
- а) употребяваните търговски, офис и други сгради, както и всяко друго недвижимо имущество, използвано за стопанска дейност, с изключение на промишлени сгради и конструкции: 40 години, освен ако данъкоплатецът не докаже, че очакваният остатъчен полезен живот на актива е по-кратък от 40 години, като в този случай амортизацията се начислява за този по-кратък период;
 - б) употребявани промишлени сгради и конструкции: 25 години, освен ако данъкоплатецът не докаже, че очакваният остатъчен полезен живот на актива е по-кратък от 25 години, като в този случай амортизацията се начислява за този по-кратък период;
 - в) употребявани свръхдълготрайни материални активи, различни от активите, посочени в букви а) и б): 15 години, освен ако данъкоплатецът не докаже, че очакваният остатъчен полезен живот на актива е по-кратък от 15 години, като в този случай амортизацията се начислява за този по-кратък период;
 - г) употребявани дълготрайни материални активи със среден живот: 8 години, освен ако данъкоплатецът не докаже, че очакваният остатъчен полезен живот на актива е по-кратък от 8 години, като в този случай амортизацията се начислява за този по-кратък период;

- д) употребявани дълготрайни материални активи с кратък живот: 5 години, освен ако данъкоплатецът не докаже, че очакваният остатъчен полезен живот на актива е по-кратък от 5 години, като в този случай амортизацията се начислява за този по-кратък период;
- е) употребявани дълготрайни нематериални активи: 15 години, освен ако оставащият период, през който активът се ползва от правна защита или за който е предоставено правото, може да бъде определен, като в този случай амортизацията се начислява за този период.

Член 34

Срокове

1. Амортизацията се приспада всеки месец от месеца на влизане в експлоатация на дълготрайния актив. Не се приспада амортизация през месеца на продажба.
2. Стойността за данъчни цели на дълготраен актив, който е продаден или е повреден до такава степен, че вече не може да се използва за стопанската дейност, и стойността за данъчни цели на разходите за подобряване, извършени във връзка с този актив, се приспадат от данъчната основа през месеца на продажбата или повредата.

Член 35

Данъчни облекчения при реинвестиции в заместващи активи

1. Когато постъпленията от продажба, в т.ч. обезщетенията за вреди, на индивидуално амортизируем актив или земя, трябва да бъдат реинвестирани в подобен актив, използван за същата или за подобна стопанска цел преди края на втория данъчен период след данъчния период, през който е извършена продажбата, данъкоплатецът може да приспадне сумата, с която тези постъпления надхвърлят стойността за данъчни цели на продадения актив през годината на продажбата. Амортизируемата стойност на заместващия актив се намалява със същата сума.

Актив, който е продаден доброволно, трябва да е притежаван за период от минимум три години преди продажбата.

2. Заместващият актив, посочен в параграф 1, може да бъде закупен през данъчния период преди продажбата. Когато заместващият актив не е закупен преди края на втория данъчен период след периода, през който е извършена продажбата на актива и освен в случаите на непреодолима сила, приспадналата сума през годината на продажбата, увеличена с [10%], се добавя към данъчната основа през втория данъчен период след продажбата.

Член 36

Амортизация на разходи за подобряване

1. Амортизацията на разходите за подобряване се начислява в съответствие с правилата, приложими към подобрените дълготрайни активи, все едно че се отнасят до новопридобити дълготрайни активи, включително полезният им живот съгласно член 33, параграф 1, букви а)—д). Независимо от това, амортизацията на разходите за подобряване, свързани с наети активи, се начислява в съответствие с член 32 и член 33, параграф 2, букви а)—д).
2. Когато данъкоплатецът докаже, че очакваният остатъчен полезен живот на индивидуално амортизиран дълготраен актив е по-кратък от продължителността на полезния живот на актива, посочен в член 33, параграф 1, букви а)—д), амортизацията на разходите за подобряване се начислява за този по-кратък период.

Член 37

Група активи

1. Държавите членки могат като алтернатива да предвидят амортизацията на дълготрайните активи, посочени в член 33, параграф 1, буква д) и параграф 2, буква д), да се начислява общо за групата активи по годишна амортизационна норма от 25% от амортизируемата стойност.
2. Амортизируемата стойност на групата активи в края на данъчния период е нейната стойност за данъчни цели в края на предходния данъчен период, коригирана за активите, включени в групата или изведени от нея през съответния данъчен период. Разходите за придобиване или изграждане и разходите за подобряване на активите се добавят към амортизируемата стойност, докато постъпленията от продажбата на активи и обезщетенията, получени за загубата или погиването им, се приспадат.
3. Когато амортизируемата стойност, изчислена в съответствие с параграф 2, е отрицателна, се добавя сума, с която амортизируемата стойност става равна на нула. Същата сума се добавя и към данъчната основа.

Член 38

Активи, които не подлежат на амортизация

Следните активи не подлежат на амортизация:

- а) дълготрайни материални активи, които не подлежат на износване и морално остаряване, като например земя, произведения на изкуството, антикварни предмети или бижута;
- б) финансови активи, с изключение на финансовите активи, държани за търгуване.

Член 39

Намаление на стойността при извънредни обстоятелства

1. Данъкоплатец, който докаже, че стойността на дълготрайния материален актив е намаляла в края на данъчния период поради непреодолима сила или престъпна дейност на трети лица, може да приспадне от данъчната основа сума, равна на намалението на стойността. Такова приспадане обаче не може да се направи по отношение на активи, при чиято продажба постъпленията са освободени от данъчно облагане.
2. Когато стойността на дълготраен материален актив впоследствие нарасне, към данъчната основа се добавя сума, равна на нарастването, през годината, през която е възникнало нарастването. Всяко такова добавяне или добавяния, взети заедно, не трябва обаче да надхвърля(т) размера на първоначално предоставеното приспадане.
3. Когато във връзка с дълготраен материален актив, който не подлежи на амортизиране, възникне извънредно намаляване на стойността, подлежащите на приспадане разходи по член 18 се намаляват, за да се отчете извънредното приспадане, което данъкоплатецът вече е получил.

Член 40

Определяне на категориите дълготрайни активи

Съветът, като действа единодушно по предложение на Комисията, определя по-подробно категориите дълготрайни активи, посочени в настоящата глава.

ГЛАВА V

ЗАГУБИ

Член 41

Загуби

1. Освен ако в настоящата директива е предвидено друго, загубите, понесени през даден данъчен период от данъкоплатец, който е местно лице, или от място на стопанска дейност на данъкоплатец, който не е местно лице, могат да бъдат пренесени в пълния им размер и приспаднати през следващи данъчни периоди, както следва:
 - а) в размер до 1 млн. евро, доколкото те са обхванати от печалбата;
 - б) до 50% от облагаемата печалба за съответния данъчен период след приспадането по буква а).
- [1а. Чрез дерогация от параграф 1, буква б) държавите членки могат да предвидят по-висок процент от облагаемата печалба, до който загубите, понесени през даден данъчен период, могат да бъдат приспаднати през следващи данъчни периоди от данъкоплатец, който е местно лице, или от място на стопанска дейност на данъкоплатец, който не е местно лице.]
2. Намаляването на данъчната основа в резултат на приспадане на загуби от предходни данъчни периоди не води до отрицателни стойности.

3. Загубите, понесени през предходни години от данъкоплатец, който е местно лице, или от място на стопанска дейност на данъкоплатец, който не е местно лице, не се приспадат, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:
- а) на друго образувание или физическо лице придобие участие в данъкоплатеца, в резултат на което общото участие на придобиващия в данъкоплатецът надвишава 50 %;
 - б) налице е съществена промяна в дейността на данъкоплатеца, което означава, че данъкоплатецът преустановява извършването на дадена дейност, чийто дял от оборота му през предходния данъчен период е бил над 60%, или започва да извършва нови дейности, чийто дял от оборота му през данъчния период на тяхното започване или през следващия данъчен период е над 60% [или намалява броя на служителите с повече от X%.]
4. Първи се приспадат най-старите загуби.

[Член 42

Компенсирание на загубите и последващо възстановяване

1. Данъкоплатец, който е местно лице и който след приспадането на загубите си съгласно член 41 все още е с положителен финансов резултат, може в допълнение към тях да приспадне загубите, понесени през същия данъчен период от преките му дъщерни дружества, отговарящи на условията, или от мястото (местата) на стопанска дейност, намиращи се в други държави членки. Това компенсиране на загубите се предоставя за ограничен период от време в съответствие с параграфи 3 и 4 от настоящия член.

Чрез дерогация от първа алинея, когато на данъкоплатеца е разрешено или се изисква да действа от името на група, както е определено в съответните правила на националното законодателство на държава членка, и в случаите, когато дружествата, които са част от такава група, са установени на територията на тази държава членка и по отношение на тях се прилагат правилата на настоящата директива, тази група може да бъде разглеждана като пряко дъщерно дружество, отговарящо на условията.

2. Приспадане на загуби в съответствие с настоящия член е осъществимо само дотолкова, доколкото тези загуби не са били приспаднати, временно или по друг начин, в съответствие с националното законодателство на която и да било държава членка.
3. Приспадането е пропорционално на участието на данъкоплатеца, който е местно лице, в преките му дъщерни дружества, отговарящи на условията, като за местата на стопанска дейност приспадането е пълно. При намаляването на данъчната основа на данъкоплатеца, който е местно лице, в никакъв случай не се допуска достигането на отрицателни стойности.
4. Данъкоплатецът, който е местно лице, добавя обратно към данъчната си основа до размера на приспадната преди това като загуба сума всички последващи печалби, реализирани от преките му дъщерни дружества, отговарящи на условията, или от неговите места на стопанска дейност.
5. Загубите, приспаднати съгласно параграфи 1, 2 и 3, автоматично се възстановяват обратно в данъчната основа на данъкоплатеца, който е местно лице, при някои от следните обстоятелства:
 - а) когато в края на петата данъчна година след като загубите са станали подлежащи на приспадане не е възстановена никаква печалба или възстановената печалба не съответства на пълния размер на приспаднатите загуби;
 - б) когато пряко дъщерното дружество, отговарящо на условията, бъде продадено, обявено в ликвидация, слято или преобразувано в място на стопанска дейност;
 - в) когато мястото на стопанска дейност бъде продадено, обявено в ликвидация или преобразувано в дъщерно дружество;
 - г) когато дружеството майка вече не отговаря на изискванията.]

ГЛАВА VI

ПРАВИЛА ОТНОСНО ПРИСЪЕДИНЯВАНЕТО КЪМ СИСТЕМАТА НА ДАНЪЧНАТА ОСНОВА И НАПУСКАНЕТО ѝ

Член 43

Признаване и оценка на активи и пасиви

Всички активи и пасиви се признават по тяхната данъчна стойност, изчислена в съответствие с националните данъчни правила непосредствено преди датата, на която правилата на настоящата директива започват да се прилагат за данъкоплатеца.

Член 44

Определяне на дълготрайните активи за целите на амортизацията

В допълнение към членове 30 — 40 следните правила се прилагат във връзка с амортизацията на дълготрайните активи, които преминават от националното корпоративно данъчно облагане към облагане чрез системата на данъчната основа:

- а) амортизацията за дълготрайните активи, подлежащи на индивидуална амортизация както съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, така и съгласно правилата на настоящата директива, се начислява в съответствие с член 33, параграф 2;
- б) дълготрайните активи, включени в групата активи за целите на амортизацията съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, се включват в групата активи, посочена в член 37, независимо дали съгласно правилата на настоящата директива те подлежат на индивидуална амортизация;

- в) за дълготрайните активи, които не са подлежали на амортизация или за които не е начислена амортизация съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, но подлежат на амортизация съгласно правилата на настоящата директива, амортизацията се начислява в съответствие с член 33, параграф 1 или член 37, според случая;
- г) активите, които са подлежали на индивидуална амортизация или са включени в група активи за целите на амортизацията съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, но не подлежат на амортизация съгласно правилата на настоящата директива, се признават по тяхната данъчна стойност, изчислена в съответствие с националните данъчни правила непосредствено преди датата, на която правилата на настоящата директива започват да се прилагат за данъкоплатеца. Данъчната стойност на тези активи подлежи на приспадане през данъчния период, през който активите са продадени, при положение че постъпленията от продажбата са включени в данъчната основа;
- д) придобита репутация, която не подлежи на амортизация съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, се амортизира като новопридобита репутация в период на 15 години.

Член 45

Дългосрочни договори

1. Приходите и разходите, които съгласно член 22, параграфи 2 и 3 се считат за начислени или за реализирани преди правилата на настоящата директива да започнат да се прилагат за данъкоплатеца, но които все още не са били включени в данъчната основа съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, се добавят към данъчната основа или се приспадат от нея в съответствие с националното законодателство, приложимо преди това за данъкоплатеца.
2. Приходите, които са били обложени съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане преди данъкоплатецът да стане обект на правилата на настоящата директива с данък, чийто размер е бил по-голям от размера, който би бил включен в данъчната основа съгласно член 22, параграф 2, се приспадат от данъчната основа през първата данъчния период, в който правилата на настоящата директива започват да се прилагат за данъкоплатеца.

Член 46

Провизии, приходи и приспадания

1. Провизиите, посочени в член 23, и приспадането на несъбираеми вземания, посочено в член 25, подлежат на приспадане само доколкото произтичат от дейности или сделки, извършени след като правилата на настоящата директива са започнали да се прилагат за данъкоплатеца.
2. Приходите, които съгласно член 16 се считат за начислени преди данъкоплатецът да стане обект на правилата на настоящата директива, но които все още не са били включени в данъчната основа съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, се добавят към данъчната основа в съответствие с националното законодателство, приложимо преди това за данъкоплатеца.
3. Разходите, извършени след като правилата на настоящата директива са започнали да се прилагат за данъкоплатеца, но във връзка с дейности или сделки, които са извършени преди прилагането на директивата и за които не е направено приспадане, подлежат на приспадане.
4. Сумите, които вече са били приспаднати от данъкоплатеца преди правилата на настоящата директива да започнат да се прилагат за него, не могат да бъдат приспаднати отново.

Член 47

Загуби от периода преди участието в системата

Данъкоплатец, който пренася загуби, които не са компенсирани и които са били понесени преди правилата на настоящата директива да започнат да се прилагат за него, може да приспадне тези загуби от данъчната си основа, ако и доколкото националното законодателство, приложимо за данъкоплатеца, съгласно което са реализирани тези загуби, дава възможност за такова приспадане. Условиата, предвидени в член 41, параграф 1, следва да се прилагат за загуби от периода преди участието в системата.

Член 48

Признаване на активи и пасиви

Активите и пасивите на данъкоплатеца, за който правилата на настоящата директива вече не се прилагат, се признават по стойността им, изчислена в съответствие с правилата на настоящата директива, освен ако в настоящата директива не е предвидено друго.

Член 49

Признаване на групата активи на данъкоплатеца

Групата активи на данъкоплатеца, за който правилата на настоящата директива вече не се прилагат, се признава за целите на данъчното облагане съгласно националното законодателство, приложимо впоследствие, като една група активи, чиято амортизация се начислява по дегресивния метод при годишна амортизационна норма от 25%.

Член 50

Приходи и разходи, произтичащи от дългосрочни договори

Приходите и разходите, произтичащи от дългосрочни договори на данъкоплатец, за който правилата на настоящата директива вече не се прилагат, се третира в съответствие с националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо впоследствие. Приходите и разходите обаче, които вече са отчетени за данъчни цели в съответствие с правилата на настоящата директива, не се вземат предвид отново.

Член 51

Провизии, приходи и приспадания

1. Разходите на данъкоплатец, за който правилата на настоящата директива вече не се прилагат, които вече са били приспаднати в съответствие с членове 9, 23 и 25, не могат да се приспадат отново в съответствие с националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо впоследствие.
2. Приходите на данъкоплатец, за който правилата на настоящата директива вече не се прилагат, които данъкоплатецът вече е включил в данъчната си основа в съответствие с член 4, параграф 5 и член 16, не могат да се включват отново в съответствие с националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо впоследствие.
3. Разходите, които са извършени от данъкоплатеца в съответствие с правилата на настоящата директива и които са частично неприспаднати след като правилата на настоящата директива вече не са приложими за данъкоплатеца, подлежат на приспадане съгласно правилата на настоящата директива.

Член 52

Загуби при напускане

Неприспаднатите загуби, понесени от данъкоплатеца в съответствие с правилата на настоящата директива, се пренасят към следващи периоди напред в съответствие с националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо впоследствие.

ГЛАВА VII

ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ ДАНЪКОПЛАТЕЦА И ДРУГИ СУБЕКТИ

[Член 53]

Клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит

1. Чрез дерогация от член 8, букви в) и г) данъкоплатецът не се освобождава от данъци върху доходите от чужбина, които е получил като разпределена печалба от субект в трета държава или като постъпления от продажбата на акции, държани в субект в трета държава, когато в държавата, в която е местно лице за данъчни цели, този субект подлежи на облагане със законоустановена ставка на корпоративния данък, която е по-ниска от половината от законоустановената данъчна ставка, която би се прилагала за данъкоплатеца във връзка с такива доходи от чужбина в държавата членка, на която той е местно лице за данъчни цели.

Първа алинея не се прилага, когато между държавата членка, в която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели, и третата държава, в която посоченият субект е местно лице за данъчни цели, е сключено споразумение за избягване на двойното данъчно облагане, което не позволява преминаването от освобождаване от данък към данъчно облагане на определените категории доходи от чужбина.

2. В случаите, в които се прилага параграф 1, данъкоплатецът подлежи на облагане с данък върху дохода от чужбина с приспадане на данъка, платен в третата държава, от данъчното му задължение в държавата членка, на която той е местно лице за данъчни цели. Приспадането не може да надвишава сумата на данъка, изчислена преди приспадането и произтичаща от дохода, който може да бъде обложен с данък.
3. Държавите членки изключват загубите от обхвата на настоящия член при продажба на акции в субект, който е местно лице за данъчни цели на трета държава.]

[Член 54

Изчисляване на дохода на място на стопанска дейност в чужбина

В случаите, в които член 53 се прилага за дохода на място на стопанска дейност в трета държава, неговите приходи, разходи и други подлежащи на приспадане елементи се определят съгласно правилата на настоящата директива.]

Член 55

Лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други доходи, облагани при източника

1. Приспадане от данъчните задължения („данъчен кредит“) на данъкоплатеца се разрешава, когато този данъкоплатец получава доход, който е бил обложен с данък в друга държава членка или в трета държава и който е различен от дохода, освободен съгласно член 8, букви в), г) или д).
2. При изчисляването на данъчния кредит размерът на дохода се намалява със свързаните подлежащи на приспадане разходи.
3. Данъчният кредит за данъчните задължения в трета държава не може да надхвърля окончателно дължимия от данъкоплатеца корпоративен данък, освен ако не е предвидено друго в споразумение, сключено между държавата членка, в която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели, и трета държава.

ГЛАВА X

ПРОЗРАЧНИ СУБЕКТИ

Член 62

Разпределяне на дохода на прозрачни субекти към данъкоплатци, притежаващи дялово участие

1. Когато даден субект се третира като прозрачен субект в държавата членка, в която е установен, данъкоплатецът, който притежава дял в субекта, включва в данъчната си основа своя дял от дохода на субекта. За целите на това изчисление доходът се изчислява в съответствие с правилата на настоящата директива.
2. Сделките между данъкоплатеца и субекта, посочен в параграф 1, не се вземат предвид пропорционално на дела на данъкоплатеца в субекта. Доходът на данъкоплатеца от такива сделки съответно се смята за пропорционален на сумата, която би била договорена между независими дружества въз основа на принципа на сделката между несвързани лица в съответствие с дела от собствеността на третата страна в субекта.
3. Данъкоплатецът има право на освобождаване от двойно данъчно облагане в съответствие с член 55.

Член 63

Оценка на прозрачността при субекти от трети държави

Оценката на това дали даден субект, който е установен в трета държава, е прозрачен или не, се извършва в съответствие със законодателството на държавата членка на данъкоплатеца.